Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
JULIANE KOKOTT
3 päivänä huhtikuuta 2014[1]

**Asia C-37/13 PNexans SA**

**ja**
**Nexans France SAS**
**vastaan**

**Euroopan komissio**

Muutoksenhaku — Kilpailu — Asetus (EY) N:o 1/2003 — Hallinnollinen menettely — Yllätystarkastus — Päätös, jolla määrätään tarkastuksesta — Perusteluvelvollisuus — Maantieteellinen ulottuvuus — Epäily maailmanlaajuisesta kilpailusääntöjen rikkomisesta — Komission toimivalta tarkastaa Euroopan talousalueen ulkopuolisia toimia koskevat kaupalliset asiakirjat

## I Johdanto

1. Hätäännys on yleensä suuri, kun Euroopan komission tarkastajat seisovat – yleensä aamuvarhaisella – yllättäen yrityksen porteilla ja haluavat suorittaa siellä yllätystarkastuksen selvittääkseen, onko kyseinen yritys sekaantunut kilpailunvastaiseen toimintaan.

2. Unionin oikeudessa säädetään tietyistä menettelyä koskevista takeista, joilla pyritään suojelemaan yrityksiä tämänkaltaisissa tilanteissa niiden tiloissa toteutettavilta suhteettomilta tai jopa mielivaltaisilta toimenpiteiltä, suojelemaan niiden puolustautumisoikeuksia ja antamaan niille samalla selvyys niitä koskevan yhteistyövelvoitteen laajuudesta. Erityisesti tarkastuspäätöksen, jonka perusteella komission tarkastajat toimivat, on oltava asianmukaisesti perusteltu.

3. Nyt käsiteltävä asia antaa unionin tuomioistuimelle mahdollisuuden täsmentää entisestään oikeudellisia vaatimuksia, jotka koskevat tällaisten tarkastuspäätösten perusteluja. Tällöin huomion keskipisteenä on tähän mennessä vielä vähäisessä määrin tarkasteltu näkökohta: komission tutkittavaksi tulevien kilpailusääntöjen rikkomisten maantieteellinen rajaaminen.

4. Kuinka tarkkaan komission on otettava kantaa merkityksellisiin maantieteellisiin markkinoihin tässä menettelyn varhaisessa vaiheessa? Onko tarkastuspäätöksen sisällettävä kannanottoja siihen, missä määrin yrityksen on myönnettävä komission tarkastajille oikeus tutustua Euroopan sisämarkkinoiden *ulkopuolisia* toimia koskeviin kaupallisiin asiakirjoihin? Nämä ovat pohjimmiltaan ne oikeuskysymykset, jotka esillä olevassa muutoksenhakumenettelyssä on selvitettävä.

1 — Alkuperäinen kieli: saksa.

5. Näiden kysymysten taustalla on oletettu suurjännitekaapeleita ja niihin liittyvää materiaalia koskeva kartelli, jota koskevat tutkimukset komissio aloitti joitakin vuosia sitten ja johon liittyvästi se teki yllätystarkastuksia alkuvuodesta 2009 erityisesti Nexan-yrityksessä Ranskassa. Siellä se tutustui myös lukuisiin kaupallisiin asiakirjoihin, jotka koskivat sähkökaapelihankkeita Euroopan ulkopuolisilla markkinoilla. Pohjimmiltaan asianosaisten erimielisyys koskee nyt sitä, tarjosivatko tarkastuspäätöksen perustelut riittävän perustan tällaiselle menettelytavalle.

6. Unionin tuomioistuimen tässä asiassa antamalla tuomiolla on huomattava merkitys komission tulevan hallinnollisen käytännön kannalta.

## II Asiaa koskevat oikeussäännöt

7. Käsiteltävässä asiassa primaarioikeudellisen kehyksen muodostavat yhtäältä EY 81 artikla (josta on tullut SEUT 101 artikla) ja toisaalta EY 253 artikla (josta on tullut SEUT 296 artiklan toinen kohta).[2] Lisäksi johdetussa oikeudessa merkityksellinen on asetuksen (EY) N:o 1/2003 20 artikla.[3]

8. Asetuksen N:o 1/2003 20 artiklassa säädetään muun muassa seuraavaa:

”1. Hoitaakseen tällä asetuksella sille annetut tehtävät komissio voi toteuttaa kaikki tarvittavat tarkastukset yrityksissä ja yritysten yhteenliittymissä.

– –

4. Yritysten ja yritysten yhteenliittymien on suostuttava komission päätöksellään määräämiin tarkastuksiin. Päätöksessä on mainittava tarkastuksen kohde ja tarkoitus, määrättävä tarkastuksen aloituspäivä, ilmoitettava 23 artiklassa ja 24 artiklassa säädetyt seuraamukset sekä mainittava oikeus hakea muutosta päätökseen [unionin] tuomioistuimelta. Komissio tekee kyseiset päätökset kuultuaan sen jäsenvaltion kilpailuviranomaista, jonka alueella tarkastus on määrä suorittaa.”

9. Lisäksi on syytä mainita asetuksen N:o 1/2003 4 artikla, jonka sanamuoto on seuraavanlainen:

”Komissiolla on tässä asetuksessa vahvistetut valtuudet [EY] 81 ja [EY] 82 artiklan soveltamiseksi.”

## III Asian tausta

### A *Tosiseikat ja hallinnollinen menettely*

10. Ensimmäisessä oikeusasteessa käsiteltävänä olleen asian kantajat ja nykyiset valittajat eli Nexans SA ja sen kokonaan omistama tytäryhtiö Nexans France SAS ovat kaksi ranskalaista yhtiötä, jotka toimivat sähkökaapelialalla.

11. Komissio määräsi 9.1.2009 tekemällään päätöksellä K(2009) 92/1, että Nexansin ja kaikkien suoraan tai välillisesti sen määräysvallassa olevien yritysten on suostuttava tarkastukseen asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan mukaisesti (jäljempänä tarkastuspäätös).

2 — Ratkaiseva on yksinomaan oikeudellinen tilanne ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa, sillä riidanalainen tarkastuspäätös tehtiin ja pantiin täytäntöön ennen 1.12.2009.

3 — [EY] 81 ja [EY] 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1; jäljempänä asetus N:o 1/2003).

12. Tarkastuspäätöksen 1 artiklassa määrättiin muun muassa seuraavaa:

”Nexans – – yhdessä kaikkien suoraan tai välillisesti sen määräysvallassa olevien yritysten kanssa, mukaan lukien Nexans France – – on tämän päätöksen nojalla velvollinen suostumaan tarkastukseen, joka koskee sen [niiden] mahdollista osallistumista sähkökaapeleiden ja niihin liittyvän materiaalin, mukaan lukien muun muassa merenalaiset suurjännitekaapelit ja tietyissä tapauksissa maanalaiset suurjännitekaapelit, toimittamiseen liittyviin [EY] 81 artiklan vastaisiin kilpailua rajoittaviin sopimuksiin ja/tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, jotka käsittävät yhdenmukaistettujen tarjousten tekemisen julkisten hankintojen yhteydessä, asiakkaiden jakamisen sekä näiden tuotteiden toimittamista koskevien kaupallisesti arkaluonteisten tietojen lainvastaisen vaihtamisen.”

13. Tarkastuspäätös oli perusteltu seuraavasti:

”Komission saamien tietojen mukaan sähkökaapeleiden toimittajat, mukaan lukien yritykset, joille tämä päätös on osoitettu, osallistuvat tai ovat osallistuneet sähkökaapeleiden ja niihin liittyvän materiaalin, mukaan lukien muun muassa merenalaiset suurjännitekaapelit ja tietyissä tapauksissa maanalaiset suurjännitekaapelit, toimittamiseen liittyviin sopimuksiin ja/tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, jotka käsittävät yhdenmukaistettujen tarjousten tekemisen julkisten hankintojen yhteydessä, asiakkaiden jakamisen sekä näiden tuotteiden toimittamista koskevien kaupallisesti arkaluonteisten tietojen lainvastaisen vaihtamisen.

– –

Komission saamien tietojen mukaan nämä sopimukset ja/tai yhdenmukaistetut menettelytavat – – jotka on otettu käyttöön viimeistään vuonna 2001, ovat edelleen voimassa. – – Todennäköisesti ne ovat maailmanlaajuisia.

Jos nämä väitteet osoittautuvat perustelluiksi, edellä kuvatut sopimukset ja/tai yhdenmukaistetut menettelytavat merkitsevät [EY] 81 artiklan erittäin vakavaa rikkomista.

Jotta komissio voisi tarkistaa kaikki oletettuja sopimuksia ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja koskevat tosiseikat ja asiayhteyden, jossa ne on toteutettu, on välttämätöntä suorittaa – – asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan mukaisia tarkastuksia.

– –”

14. Komission tarkastajat suorittivat mainitun tarkastuksen Nexans Francen toimitiloissa Autorité de la concurrencen (Ranskan kilpailuviranomainen) edustajien kanssa 28.1.2009 ja 30.1.2009 välisenä aikana sekä 3.2.2009. Ilmoitettuaan tarkastuspäätöksestä etukäteen komission tarkastajat tarkistivat ja kopioivat lukuisia asiakirjoja ja esittivät kysymyksiä Nexans Francen työntekijöille saadakseen tällä tavoin tarkempaa tietoa tietyistä kaupallisista asiakirjoista.

B *Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinmenettely*

15. Nexans ja Nexans France hakivat oikeussuojaa tarkastuspäätöstä vastaan sekä komission tarkastajien tarkastuksen aikana toteuttamaa kahta toimea vastaan unionin yleisessä tuomioistuimessa nostamalla kumoamiskanteen.

16. Tämän kanteen pohjalta unionin yleinen tuomioistuin kumosi 14.11.2012 antamallaan tuomiolla [4] tarkastuspäätöksen siltä osin kuin se koski muita sähkökaapeleita kuin merenalaisia ja maanalaisia suurjännitekaapeleita ja näihin muihin kaapeleihin liittyvää materiaalia; muilta osin unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen. [5]

17. Nexans ja Nexans France velvoitettiin vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan puolet komission oikeudenkäyntikuluista. Komissio velvoitettiin vastaamaan jäljelle jäävästä puolikkaasta omista oikeudenkäyntikuluistaan. [6]

## IV Oikeudenkäynti unionin tuomioistuimessa

18. Nexans ja Nexans France (jäljempänä myös valittajat) tekivät 24.1.2013 päivätyllä kirjelmällä käsiteltävänä olevan valituksen unionin yleisen tuomioistuimen tuomiosta. Tämä valitus koskee yhtäältä valituksenalaisen tuomion sitä osaa, jossa unionin yleinen tuomioistuin ei hyväksynyt mainitun kahden yhtiön kumoamiskannetta tarkastuspäätöksen maantieteellisen ulottuvuuden osalta ja toisaalta unionin yleisen tuomioistuimen päätöstä oikeudenkäyntikuluista.

19. Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin siinä hylättiin ensimmäisen kanneperusteen toinen osa, jossa esitettiin, että tarkastuspäätöksen maantieteellinen ulottuvuus oli liian laaja ja liian epätäsmällinen

— kumoaa tarkastuspäätöksen unionin tuomioistuimen käytettävissä olevien tietojen perusteella siltä osin kuin maantieteellinen ulottuvuus oli liian laaja, riittämättömästi perusteltu ja liian epätäsmällinen tai toissijaisesti palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen uudelleen käsiteltäväksi unionin tuomioistuimen oikeudellisen näkemyksen mukaisesti

— kumoaa valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin siinä velvoitettiin Nexans vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan puolet komissiolle unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyssä oikeudenkäynnissä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista ja velvoittaa komission korvaamaan Nexansille unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyssä oikeudenkäynnissä aiheutuneet kohtuulliset oikeudenkäyntikulut

— velvoittaa komission korvaamaan kaikki Nexansille tästä oikeudenkäynnistä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

20. Komissio puolestaan vaatii, että unionin tuomioistuin

— hylkää valituksen

— velvoittaa valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

21. Valitusta käsiteltiin unionin tuomioistuimessa aluksi kirjallisesti ja sitten istunnossa 26.2.2014.

4 — Tuomio Nexans France ja Nexans v. komissio, T-135/09, EU:T:2012:596, jäljempänä myös valituksenalainen tuomio tai unionin yleisen tuomioistuimen tuomio.

5 — Ks. valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 1 ja 2 kohta.

6 — Ks. valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 3 ja 4 kohta.

## V Valitusperusteiden arviointi

22. Nexans ja Nexans France eivät valituksessaan enää puutu kaikkiin ensimmäisen oikeusasteen oikeudenkäynnin kohteena olleisiin aiheisiin. Muutoksenhakumenettelyssä käytävä juridinen keskustelu rajoittuu sen sijaan tarkastuspäätöksen maantieteelliseen ulottuvuuteen, kun taas kyseisen päätöksen aineellinen kohde – oletettujen kilpailusääntöjen rikkomisten kohteena olevien tuotteiden laji – ei ole enää merkityksellinen. Oikeudenkäynnin kohteena eivät ole enää myöskään komission tarkastajien muut toimet tarkastuksessa, jota vastaan Nexans ja Nexans France olivat vielä nostaneet kanteen ensimmäisessä oikeusasteessa.

23. Valittajat moittivat unionin yleistä tuomioistuinta lähinnä siitä, että se on perusteettomasti kieltäytynyt kumoamasta tarkastuspäätöstä sen maantieteellisen ulottuvuuden osalta (ensimmäinen valitusperuste). Tämän lisäksi ne katsovat, että unionin yleisen tuomioistuimen päätös ensimmäisen oikeusasteen oikeudenkäyntikuluista on kohtuuton (toinen valitusperuste).

### A *Ensimmäinen valitusperuste: vaatimukset, jotka koskevat tarkastuspäätöstä ja sen tuomioistuinvalvontaa maantieteellisen ulottuvuuden osalta*

24. Ensimmäinen valitusperuste kohdistuu valituksenalaisen tuomion 95–100 kohtaan ja jakautuu kahteen osaan. Ensinnäkin valittajat katsovat, että perusteluvelvollisuus on laiminlyöty tarkastuspäätöksen maantieteellisen ulottuvuuden osalta (ks. jäljempänä 1 osa). Toiseksi ne väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole arvioinut riittävällä tavalla sitä, oliko komission mahdollista esittää riittäviä todisteita epäilylleen, että kyseessä on ”todennäköisesti maailmanlaajuinen” kilpailusääntöjen rikkominen (ks. jäljempänä 2 osa).

#### 1. Perusteluvelvollisuus (ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa)

25. Ensimmäisen valitusperusteen ensimmäisessä osassa valittajat moittivat unionin yleistä tuomioistuinta yhtäältä siitä, että sen antaman tuomion perustelut ovat riittämättömät tarkastuspäätöksen maantieteellisen ulottuvuuden osalta (ks. jäljempänä 1 osan a kohta), ja toisaalta siitä, että siinä on asetettu liian lievät vaatimukset komission tarkastuspäätöksen perusteluille (ks. jäljempänä 1 osan b kohta).

26. Vaikka näillä kahdella näkökohdalla on pakostakin yhtymäkohtia, ne koskevat kuitenkin erilaisia oikeudellisia ongelmia – ensiksi väitettä unionin yleisen tuomioistuimen tekemästä muotovirheestä ja toiseksi väitettä unionin yleisen tuomioistuimen tekemästä aineellisoikeudellisesta virheestä – ja niitä on tämän vuoksi tarkasteltava erikseen. Mahdollinen oikeudellinen virhe tarkastuspäätöksen perusteluissa ei suinkaan välttämättä johda olettamaan perusteluvirheestä unionin yleisen tuomioistuimen antamassa tuomiossa tai päinvastoin.

##### a) Väitetty perustelujen puutteellisuus unionin yleisen tuomioistuimen antamassa tuomiossa (ensimmäinen väite)

27. Ensimmäiseksi valittajat väittävät, että valituksenalaisen tuomion perusteluissa ei selitetä asianmukaisesti, kuinka unionin yleinen tuomioistuin on päätellyt, että komissio on esittänyt oletetun kartellin maantieteellisen ulottuvuuden riittävän yksityiskohtaisesti viittaamalla ”todennäköisesti maailmanlaajuisiin” oletettuihin sopimuksiin ja/tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin.

28. Unionin yleisen tuomioistuimen tuomioiden asianmukaisen perustelun vaatimus seuraa Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklasta, luettuna yhdessä 53 artiklan 1 kohdan kanssa, ja ilmaistaan myös unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 81 artiklassa.

29. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perusteluvelvollisuus ei velvoita unionin yleistä tuomioistuinta esittämään selvitystä, jossa seurattaisiin tyhjentävästi ja kohta kohdalta kaikkia riidan asianosaisten esittämiä päätelmiä, ja perustelut voivat siten olla implisiittisiä, kunhan asianosaiset saavat niiden avulla selville syyt, joiden vuoksi unionin yleinen tuomioistuin ei ole hyväksynyt asianosaisten argumentteja, ja unionin tuomioistuimella on käytettävissään riittävät tiedot, jotta se kykenee harjoittamaan laillisuusvalvontaansa.[7] Pohjimmiltaan ratkaisevaa on se, että unionin yleinen tuomioistuin on käsitellyt asianmukaisesti kaikki asianosaisten vaatimukset ja kaikki niiden väittämät oikeudenloukkaukset vastaajana olevan unionin toimielimen riidanalaisen toimen osalta.[8]

30. On totta, että valituksenalaisessa tuomiossa esitetyt toteamukset komission tutkimien oletettujen kilpailusääntöjen rikkomisten maantieteellisestä ulottuvuudesta ovat suhteellisen niukkoja, sillä unionin yleinen tuomioistuin on omistanut tämän aihepiirin sisällölliselle arvioinnille ainoastaan kolme kohtaa.[9]

31. On kuitenkin syytä muistaa, että myöskään Nexans ja Nexans France eivät suinkaan asettaneet kysymystä tutkittavien sopimusten ja menettelytapojen ”todennäköisestä maailmanlaajuisuudesta” ensimmäisessä oikeusasteessa esittämiensä toteamusten painopisteeksi.[10] Niiden pääasiallinen huomio ensimmäisessä oikeusasteessa ei nimittäin kohdistunut maantieteelliseen ulottuvuuteen vaan komission tarkastusten aineelliseen kohteeseen, siis kyseessä olevien tuotteiden tarkastamiseen. Pääasiallisesti tätä koskivat niiden unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämät lausumat.

32. Sitä, että unionin yleinen tuomioistuin asetti samanlaisia painopisteitä tuomionsa perusteluissa, voivat valittajat tuskin moittia unionin tuomioistuimessa käytävässä oikeudenkäynnissä.

33. Viime kädessä ratkaisevaa on kuitenkin se, onko unionin yleinen tuomioistuin toteamustensa lyhyydestä huolimatta käsitellyt riittävällä tavalla Nexansin ja Nexans Francen esittämiä väitteitä oletettujen kilpailusääntöjen rikkomisten maantieteellisen ulottuvuuden rajaamisesta ja käykö tuomion perusteluista ilmi, miksi unionin yleinen tuomioistuin ei pitänyt näitä väitteitä paikkansapitävinä.

34. Unionin yleinen tuomioistuin käsittelee tätä problematiikkaa nimenomaisesti valituksenalaisessa tuomiossa. Se katsoo, että komissio todetessaan, että tutkittavat sopimukset ja/tai menettelytavat ovat ”todennäköisesti maailmanlaajuisia”, ”on kuvannut yksityiskohtaisesti epäillyn kartellin toimintapiirin”. Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että ”tarkastuspäätöksen täsmällisyyttä komission epäilemien mahdollisten kilpailuoikeuden rikkomisten maantieteellisen ulottuvuuden osalta on näin ollen pidettävä riittävänä”.[11]

35. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin tarkastelee Nexansin ja Nexans Francen väitettä, jonka mukaan komissio ei olisi saanut ulottaa tarkastustaan sisämarkkinoiden ulkopuolella sijaitsevia paikallisia maantieteellisiä markkinoita koskeviin asiakirjoihin täsmentämättä syitä, joiden vuoksi asianomaisen yrityksen menettelytapa näillä markkinoilla voisi vääristää kilpailua sisämarkkinoilla.[12] Unionin yleisen tuomioistuimen mukaan komissio ei voi suorittaa tarkastusta yrityksen toimitiloissa, jos se epäilee sellaisen sopimuksen tai yhdenmukaistetun menettelytavan olemassaoloa, jonka vaikutukset tuntuvat yksinomaan sisämarkkinoiden ulkopuolella sijaitsevilla yksillä tai useammilla

7 — Tuomio FIAMM ym. v. neuvosto ja komissio (C-120/06 P ja C-121/06 P, EU:C:2008:476, 96 kohta); tuomio Edwin v. HABM (C-263/09 P, EU:C:2011:452, 64 kohta) ja tuomio Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto (C-583/11 P, EU:C:2013:625, 82 kohta).

8 — Vastaavasti tuomio Moritz v. komissio (C-68/91 P, EU:C:1992:531, 26 kohta ja 37–39 kohta); tuomio Acerinox v. komissio (C-57/02 P, EU:C:2005:453, 36 ja 37 kohta); tuomio komissio v. Greencore (C-123/03 P, EU:C:2004:783, 40 ja 41 kohta); tuomio France Télécom v. komissio (C-202/07 P, EU:C:2009:214, 41 kohta); tuomio Komninou ym. v. komissio (C-167/06 P, EU:C:2007:633, 22 kohta) ja tuomio Mindo v. komissio (C-652/11 P, EU:C:2013:229, 41 kohta).

9 — Valituksenalaisen tuomion 97–99 kohta.

10 — Ensimmäisessä oikeusasteessa tälle aiheelle oli omistettu Nexansin ja Nexansin kannekirjelmän 73 kohdasta ainoastaan neljä (37–40 kohta) ja niiden vastauskirjelmän 41 kohdasta kaksi (19 ja 20 kohta).

11 — Valituksenalaisen tuomion 97 kohta.

12 — Valituksenalaisen tuomion 98 ja 99 kohta.

markkinoilla. Mikään ei unionin yleisen tuomioistuimen mukaan sitä vastoin estä sitä, että komissio tutkii näitä markkinoita koskevia asiakirjoja paljastaakseen menettelytapoja, jotka ovat omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja joiden tarkoituksena on estää, rajoittaa tai vääristää kilpailua sisämarkkinoilla tai joista seuraa, että kilpailu estyy, rajoittuu tai vääristyy sisämarkkinoilla. [13]

36. Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisessa tuomiossa ottanut selkeästi ja yksiselitteisesti kantaa Nexansin ja Nexans Francen väitteeseen oletettujen kilpailusääntöjen rikkomisten maantieteellisen ulottuvuuden osalta sekä – tosin suppeasti – selittänyt, miksi se ei pitänyt tätä väitettä paikkansapitävänä.

37. Valittajat voivat olla sisällöstä eri mieltä kuin unionin yleinen tuomioistuin. Tämä seikka ei yksinään kuitenkaan tee valituksenalaisen tuomion perusteluista puutteellisia, vaan se on ainoastaan sisällöllinen puute. [14]

38. Kaiken kaikkiaan valituksenalaisen tuomion perustelut eivät siis ole väitetyllä tavalla puutteelliset. Valittajien ensimmäinen väite ensimmäisen valitusperusteen ensimmäisessä osassa on hylättävä.

39. Toisen väitteen yhteydessä on selvitettävä, ovatko unionin yleisen tuomioistuimen toteamukset oletettujen kilpailusääntöjen rikkomisten maantieteellisestä ulottuvuudesta ja siihen liittyvistä vaatimuksista, jotka koskevat tarkastuspäätöksen perusteluja, *sisällöllisesti virheellisiä*.

b) Komission tarkastuspäätöksen perusteluja koskevat vaatimukset (toinen väite)

40. Toiseksi valittajat väittävät, että komissio on asettanut liian lievät vaatimukset komission tarkastuspäätöksen perusteluille ja siten rikkonut unionin oikeutta. Ne pitävät liian epätäsmällisenä ja moniselitteisenä tarkastuspäätöksen johdanto-osassa olevaa komission toteamusta, jonka mukaan tutkittavat sopimukset ja/tai yhdenmukaistetut menettelytavat ovat ”todennäköisesti maailmanlaajuisia”. Nexans ja Nexans France katsovat, että komission olisi pitänyt tarkastuspäätöksessä ensinnäkin rajata merkitykselliset maantieteelliset markkinat selkeästi ja toiseksi sen olisi pitänyt esittää, missä määrin Euroopan unionin tai Euroopan talousalueen ulkopuolisilla sähkökaapelihankkeilla oli merkitystä sen tässä kartelliasiassa tekemien tutkimusten kannalta.

41. Velvollisuus perustella unionin toimi perustuu EY 253 artiklaan (josta on tullut SEUT 296 artiklan toinen kohta) ja on lisäksi osana oikeutta hyvään hallintoon myös vahvistettu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdassa.

42. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä toimenpiteen toteuttaneen unionin toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimenpiteen laillisuuden. [15]

13 — Valituksenalaisen tuomion 99 kohta.

14 — Tuomio Wunenburger v. komissio (C-362/05 P, EU:C:2007:322, 80 kohta) ja tuomio Gogos v. komissio (C-583/08 P, EU:C:2010:287, 35 kohta).

15 — Tuomio komissio v. Sytraval ja Brink’s France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 63 kohta); tuomio Bertelsmann ja Sony Corporation of America v. Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392, 166 kohta) ja tuomio Ziegler v. komissio (C-439/11 P, EU:C:2013:513, 115 kohta).

43. Komission tarkastuspäätösten osalta perusteluvelvollisuuden sisältöä ja laajuutta täsmennetään entisestään asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan toisessa virkkeessä. Sen mukaan tällaisissa päätöksissä on erityisesti mainittava kulloisenkin tarkastuksen kohde ja tarkoitus. Tällä tavoin on tarkoitus estää se, että komissio suorittaa tutkimuksia umpimähkään ilman konkreettisia epäilyjä [16] – tästä käytännöstä käytetään usein englanninkielistä ilmaisua ”fishing expeditions”. [17]

44. Kuten unionin tuomioistuin on todennut jo useasti, asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan toisen virkkeen mukainen erityinen perusteluvelvollisuus on perustavanlaatuinen vaatimus ”paitsi sen vuoksi, että asianomaisten yritysten tiloissa toteutettaviksi aiottujen toimenpiteiden osoitetaan olevan oikeutettuja, myös siksi, että yritysten on mahdollista ymmärtää yhteistyövelvoitteensa laajuus samanaikaisesti puolustautumisoikeutensa säilyttäen”. [18]

45. Oliko unionin yleisen tuomioistuimen tätä taustaa vasten luvallista pitää komission viittausta oletettujen kilpailusääntöjen rikkomisten ”todennäköiseen maailmanlaajuisuuteen” riittävänä mainintana tarkastuksen kohteesta ja tarkoituksesta? Vai olisiko unionin yleisen tuomioistuimen pitänyt vaatia konkreettisempia tietoja merkityksellisistä maantieteellisistä markkinoista sekä Euroopan unionin tai Euroopan talousalueen ulkopuolisia sähkökaapelihankkeita koskevien kaupallisten asiakirjojen merkityksestä? Tätä pohjimmiltaan koskee riita, jonka asianosaiset haluavat selvittää esillä olevassa muutoksenhakumenettelyssä.

i) Merkitykselliset maantieteelliset markkinat

46. Aluksi valittajat esittävät, että unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt katsoa virheelliseksi menettelyksi se, että komissio ei esittänyt konkreettisempia tietoja tutkimustensa maantieteellisestä ulottuvuudesta. Ne katsovat, että tarkastuspäätöksessä olisi pitänyt todeta selvästi, sisälsivätkö merkitykselliset maantieteelliset markkinat Euroopan unionin tai Euroopan talousalueen.

47. Tältä osin on huomautettava, että perusteluvelvollisuuden täyttymistä on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimenpiteen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, jota niillä, joille päätös on osoitettu tai joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, sillä tutkittaessa sitä, ovatko toimen perustelut EY 253 artiklan mukaisia, on otettava huomioon toimen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt. [19]

48. Erityisesti yllätystarkastusten osalta on syytä muistaa, että ne tavallisesti tehdään hyvin varhaisessa vaiheessa – yleensä jo kartelliasiaa koskevien esitutkimusten aikana. Tuolloin ei voida – kun otetaan huomioon myös yritysten puolustautumisoikeuksien säilyttämistä koskevat oikeutetut edut – odottaa, että komissio esittää jo tarkastuspäätöksessään täsmälliset oikeudelliset arviot. Asian luonteesta johtuu,

16 — Ks. tältä osin julkisasiamies Mischon ratkaisuehdotus Hoechst v. komissio (46/87 ja 227/88, EU:C:1989:73, 206 kohta) sekä ratkaisuehdotukseni Solvay v. komissio (C-109/10 P, EU:C:2011:256, 138 kohta).

17 — Samansuuntainen on valittajien moite, jonka mukaan komissio on käsiteltävässä asiassa toiminut noudattaen ”maailmanlaajuista naarausmenetelmää” (oikeudenkäyntikielellä ”global dragnet approach”).

18 — Tuomio Hoechst v. komissio (46/87 ja 227/88, EU:C:1989:337, 29 kohta); tuomio Dow Benelux v. komissio (85/87, EU:C:1989:379, 8 ja 40 kohta); tuomio Dow Chemical Ibérica ym. v. komissio (97/87–99/87, EU:C:1989:380, 26 ja 45 kohta) ja tuomio Roquette Frères (C-94/00, EU:C:2002:603, 47 kohta); vastaavasti tuomio Limburgse Vinyl Maatschappij ym. v. komissio (C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ja C-254/99 P, EU:C:2002:582, 299 kohta). Tämä oikeuskäytäntö tosin koskee vielä asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohtaa edeltänyttä säännöstä, mutta sitä voidaan ongelmitta soveltaa mainittuun asetuksen kohtaan.

19 — Tuomio komissio v. Sytraval ja Brink’s France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 63 kohta); tuomio Bertelsmann ja Sony Corporation of America v. Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392, 166 kohta) ja tuomio Ziegler v. komissio (C-439/11 P, EU:C:2013:513, 116 kohta).

että komissiolla ei menettelyn kyseisessä vaiheessa vielä ole yksityiskohtaisen oikeudellisen arvion esittämiseksi tarvittavia tietoja ja sen on ensin tarkistettava alkuperäisten epäilyjensä paikkansapitävyys sekä tapahtumien laajuus. [20] Tätä ei voida jättää huomiotta arvioitaessa oikeudellisia vaatimuksia, jotka koskevat tarkastuspäätöksen perusteluja. [21]

49. Kuten unionin tuomioistuin on todennut jo useaan otteeseen, tämän vuoksi ei ole välttämätöntä, että tarkastuspäätökseen sisältyvissä tiedoissa rajataan täsmällisesti kyseiset markkinat, tehdään paikkansapitävä oikeudellinen luonnehdinta oletetuista kilpailusääntöjen rikkomisista tai ilmoitetaan ajanjakso, jonka kuluessa kilpailusääntöjä on rikottu. [22]

50. Toisenlaista päätelmää ei voida tehdä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa France Télécom vastaan komissio antamasta tuomiosta, johon valittajat nojautuvat ratkaisevalla tavalla. Mainitun tuomion eräässä kohdassa todetaan tosin hieman tulkinnanvaraisesti, että komission on mainittava ”asianomaiset oletetut markkinat”. [23] Kun mainittu tuomio luetaan huolellisesti, käy kuitenkin ilmi, että siinä ei suinkaan aseteta tarkastuspäätöksen perusteluille suurempia vaatimuksia kuin unionin tuomioistuin vakiintuneessa oikeuskäytännössään. Kuten mainitun tuomion juuri edeltävässä kohdassa täsmennetään, komissio *ei* ole velvollinen rajaamaan täsmällisesti asianomaisia markkinoita. [24]

51. Tätä taustaa vasten ei voida hyväksyä valittajien moitetta, jonka mukaan tarkastuspäätöksessä olisi käsiteltävässä asiassa pitänyt todeta selvästi, oliko Euroopan unioni tai Euroopan talousalue komission tutkimusten maantieteellinen kohde. Unionin yleinen tuomioistuin ei voinut eikä saanut vaatia tällaista merkityksellisten maantieteellisten markkinoiden täsmällistä kuvailemista, kun otetaan huomioon komission tarkastuspäätöksen varhainen tekoajankohta.

52. Komission on kuitenkin tarkastuspäätöksessään aina mainittava mahdollisimman täsmällisesti etsinnän kohteesta ja niistä seikoista, joihin tarkastus kohdistuu. [25] Toisin sanoen tarkastuspäätöksen perusteluista on käytävä ilmi ne oletetut seikat, jotka komissio aikoo selvittää. [26] Tällöin ei ole niinkään kyse mahdollisimman täsmällisestä merkityksellisten markkinoiden mainitsemisesta vaan pikemminkin asianomaisten yritysten kannalta ymmärrettävästä komission olettamien kilpailusääntöjen rikkomisten kuvailemisesta.

53. Riidanalainen tarkastuspäätös täytti nämä vaatimukset käsiteltävässä asiassa. Päätöksen johdanto-osassa komissio totesi, että sen tarkastus koskee ”sopimuksia ja/tai yhdenmukaistettuja menettelytapoja”, jotka ovat ”todennäköisesti maailmanlaajuisia” ja ”liittyvät sähkökaapeleiden ja niihin liittyvän materiaalin – – toimittamiseen”. Siten epäilyt, joihin komissio nojautui, oli kuvailtu riittävän selvästi ja ymmärrettävästi.

54. Erityisesti komission tutkittavana olevien oletettujen kilpailusääntöjen rikkomisten maantieteellinen ulottuvuus on todettu yksiselitteisesti viittauksella ”maailmanlaajuisuuteen”. Ei voida vakavissaan kiistää sitä, että tämä viittaus ”maailmanlaajuisuuteen” käsitti Euroopan sisämarkkinat.

20 — Vastaavasti tuomio National Panasonic v. komissio (EU:C:1980:169, 21 kohta) sekä julkisasiamies Mischon ratkaisuehdotus Hoechst v. komissio (46/87 ja 227/88, EU:C:1989:73, 174 kohta) ja ratkaisuehdotukseni Solvay v. komissio (C-109/10 P, EU:C:2011:256, 143 kohta).

21 — Näin myös – sen osalta, perustuuko kanne EY 81 vai EY 82 artiklan rikkomiseen – julkisasiamies Mischon ratkaisuehdotus Hoechst v. komissio (46/87 ja 227/88, EU:C:1989:73, 176 kohta) sekä ratkaisuehdotukseni Solvay v. komissio (C-109/10 P, EU:C:2011:256, 144 kohta).

22 — Tuomio Hoechst v. komissio (46/87 ja 227/88, EU:C:1989:337, 41 kohta); tuomio Dow Benelux v. komissio (85/87, EU:C:1989:379, 10 kohta); tuomio Dow Chemical Ibérica ym. v. komissio (97/87–99/87, EU:C:1989:380, 45 kohta) ja tuomio Roquette Frères (C-94/00, EU:C:2002:603, 82 kohta).

23 — Tuomio France Télécom v. komissio (T-340/04, EU:T:2007:81, 52 kohta).

24 — Tuomio France Télécom v. komissio (T-340/04, EU:T:2007:81, 51 kohta).

25 — Tuomio Roquette Frères (C-94/00, EU:C:2002:603, 83 kohta).

26 — Tuomio Hoechst v. komissio (46/87 ja 227/88, EU:C:1989:337, 41 kohta); tuomio Dow Benelux v. komissio (85/87, EU:C:1989:379, 9 kohta) ja tuomio Dow Chemical Ibérica ym. v. komissio (97/87–99/87, EU:C:1989:380, 45 kohta); ks. myös ratkaisuehdotukseni Solvay v. komissio (C-109/10 P, EU:C:2011:256, 138 kohta).

55. Pelkästään se, että komissio lievensi tätä koskevaa sanamuotoa sanalla ”todennäköisesti”, ei vähennä sen toteamuksen selkeyttä; pikemminkin tällä lisäyksellä ilmaistaan luonnollisesti tilapäistä komission arviota, jonka kyseisenä ajankohtana täytyi väistämättä perustua alkuperäisiin epäilyihin ja joka ei vielä voinut nojautua kattavasti tutkittuihin tosiseikkoihin eikä kaikkien asianosaisten esittämiin väitteisiin.

56. Näin ollen Nexansin ja Nexans Francen oli helppo käsittää, millaisesta epäilystä komission määräämässä yllätystarkastuksessa oli kyse, joten niiden oli mahdollista suunnata puolustautumisstrategiansa sen mukaisesti ja ymmärtää yhteistyövelvoitteensa.

57. Tämän vuoksi on hylättävä valittajien väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin olisi ymmärtänyt väärin tarkastuspäätöksen perusteluja koskevat vaatimukset merkityksellisten maantieteellisten markkinoiden osalta.

ii) Euroopan sisämarkkinoiden ulkopuolisia sähkökaapelihankkeita koskevien kaupallisten asiakirjojen merkitys

58. On vielä tarkasteltava valittajien toista moitetta, jonka mukaan unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt vaatia tarkastuspäätöksen perusteluissa konkreettisempia tietoja komission tarkastajien tutkittavaksi tulevista kaupallisista asiakirjoista. Nexans ja Nexans France katsovat erityisesti, että komission olisi pitänyt perustella, miksi Euroopan unionin tai Euroopan talousalueen ulkopuolisia sähkökaapelihankkeita koskevat kaupalliset asiakirjat olivat tutkimuksen kannalta merkityksellisiä ja miksi ne olisi pitänyt esittää tarkastajille.

59. Epäilemättä vaatimuksesta, joka koskee asianomaisten yritysten suojaa niiden toimitiloihin kohdistuvilta mielivaltaisilta tai suhteettomilta toimilta,[27] sekä pyrkimyksestä suojella niiden puolustautumisoikeuksia seuraa, että komission on tarkastuspäätöksen perusteluissa paitsi ilmoitettava mahdollisimman täsmällisesti etsinnän kohde ja seikat, joihin tarkastus kohdistuu, myös konkretisoitava unionin tutkijoille myönnetyt valtuudet kussakin yksittäistapauksessa.[28]

60. Mielestäni tämä ei kuitenkaan tarkoita, että komission olisi tarkastuspäätöksessään ilmoitettava ikään kuin ennalta varautuen yksityiskohtaisesti, minkätyyppisiin kaupallisiin asiakirjoihin tarkastajat saavat tutustua ja mihin eivät. On olemassa kahdenlaisia syitä, jotka eivät puolla oikeudellista velvollisuutta esittää tällaisia seikkoja tarkastuspäätöksen perusteluissa.

61. Yhtäältä komissiolta ei vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan voida vaatia, että se tyytyy yllätystarkastuksen yhteydessä pyytämään saada tutustua sellaisiin asiakirjoihin, jotka se kykenee ennakolta täsmällisesti yksilöimään. Tällöin komission oikeus saada asiakirjoja nimittäin menettäisi merkityksensä. Komission oikeus tehdä yllätystarkastuksia merkitsee päinvastoin juuri mahdollisuutta etsiä sellaisia erilaisia tietolähteitä, jotka eivät vielä ole tiedossa tai joita ei ole täysin yksilöity.[29] Toisin kuin valittajat esittävät, tällaisten kaupallisten asiakirjojen etsintää ei voida lykätä myöhempään ajankohtaan eikä sitä voida korvata asetuksen N:o 1/2003 18 artiklan mukaisilla tietopyynnöillä, koska kartelliasioissa on aina syytä varautua siihen, että kartelliin osallistuneet yritykset hävittävät raskauttavia todisteita heti kun ensimmäisen yllätystarkastuksen yllätysmomentti on ohi.

27 — Ks. tältä osin tuomio Hoechst v. komissio (46/87 ja 227/88, EU:C:1989:337, 19 kohta); tuomio Dow Benelux v. komissio (85/87, EU:C:1989:379, 30 kohta); tuomio Dow Chemical Ibérica ym. v. komissio (97/87–99/87, EU:C:1989:380, 16 kohta).

28 — Tuomio Roquette Frères (C-94/00, EU:C:2002:603, 83 kohta).

29 — Tuomio Roquette Frères (C-94/00, EU:C:2002:603, 84 kohta); ks. myös tuomio Hoechst v. komissio (46/87 ja 227/88, EU:C:1989:337, 27 kohta); tuomio Dow Benelux v. komissio (85/87, EU:C:1989:379, 38 kohta) ja tuomio Dow Chemical Ibérica ym. v. komissio (97/87–99/87, EU:C:1989:380, 24 kohta).

62. Toisaalta on itsestään selvää, että komissio saa yllätystarkastuksen yhteydessä etsiä kaupallisia asiakirjoja ja sitten tutustua niihin vain, jos ne ovat jollakin tavalla merkityksellisiä EY 81 tai EY 82 artiklan (joista on tullut SEUT 101 ja SEUT 102 artikla) mukaisen menettelyn kannalta. Asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan mukaiset tarkastusvaltuudet nimittäin palvelevat komission tehtävää, joka on suojella sisämarkkinoilla käytävää kilpailua vääristymiltä ja määrätä seuraamuksia sisämarkkinoiden kilpailusääntöjen mahdollisista rikkomisista.[30] Tähän liittyvä komission tarkastajien valtuuksien rajoittaminen kulloiseenkin tutkimusten kohteeseen seuraa siis jo oikeudellisesta toimintaympäristöstä, jossa kukin kartellioikeudellinen tarkastus tehdään, eikä sitä näin ollen tarvitse nimenomaisesti kirjata tarkastuspäätöksen perusteluihin. Tarkastuspäätöksessä tästä mahdollisesti esitettävät seikat voivat muutenkin olla luonteeltaan vain toteavia.

63. Viime kädessä valittajat näyttävät katsovan, että komission tarkastusvaltuus ei yleensä käsitä oikeutta tutustua Euroopan unionin tai Euroopan talousalueen ulkopuolisia hankkeita koskeviin kaupallisiin asiakirjoihin ja että tämän vuoksi tarvitaan erillinen perustelu, mikäli komissio haluaa – poikkeuksellisesti? – määrätä tällaisten kaupallisten asiakirjojen tutkimuksen.

64. Tämä väite ei kuitenkaan kestä lähempää tarkastelua. On joko niin, että komissiolla ei asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan nojalla ole toimivaltaa tutkia tällaisia kaupallisia asiakirjoja. Tällöin se ei voi hankkia puuttuvaa toimivaltaa myöskään tarkastuspäätöksen perusteluissa esitettävillä tietynlaisilla seikoilla. Tai sitten on niin, että komission tarkastusvalta ulottuu myös tällaisiin asiakirjoihin. Tällöin tarkastuspäätöksessä ei myöskään tarvitse olla erillistä perustelua sille, miksi komission tarkastajat saavat tutustua niihin. Kummassakaan tapauksessa ei siis tosiasiallisesti ole lainkaan kyse perustelemista koskevasta ongelmasta.

65. Nimenomaan esillä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa komissio oli maailmanlaajuisesti toimivan kartellin jäljillä, sen ei suinkaan tarvinnut rajoittua ainoastaan Euroopan unionin tai Euroopan talousalueen sisäisiä sähkökaapelihankkeita koskevien kaupallisten asiakirjojen tutkimiseen. Tällaista kartellia koskevien alustavien epäilyjen vuoksi komission oli käsiteltävässä asiassa ilman muuta luvallista kiinnittää huomiota myös kolmansissa valtioissa toteutettaviin sähkökaapelihankkeisiin. Onhan aivan ilmeistä, että myös tällaisia hankkeita koskevat asiakirjat voivat antaa tietoa tämänkaltaisen kartellin toimintatavasta, vaikka mainituilla hankkeilla ei sinänsä katsottaisi olevan vaikutuksia sisämarkkinoihin. Jos Euroopan unionin tai Euroopan talousalueen ulkopuolella toteutettavaa hanketta koskevista kaupallisista asiakirjoista esimerkiksi käy ilmi, että kartelliin osallistujat jakavat maailmanlaajuiset markkinat keskenään eivätkä kilpaile keskenään toistensa kotimarkkinoilla (ns. ”stay-at-home agreement”), tämä voi hyvinkin olla osoitus siitä, että kartelli oli omiaan vaikuttamaan sisämarkkinoiden toimivaan kilpailuun.

66. Maailmanlaajuisesti toimivien kartellien tapauksessa on mahdollista, että vain kartelliin osallistuneiden yritysten tiettyjä Euroopan ulkopuolisia liiketoimia koskevista kaupallisista asiakirjoista löytyy se paljon puhuttu ”savuava ase” eli esimerkiksi asiakirja, jossa kyseiset yritykset ovat dokumentoineet kaikkia hankkeitaan koskevien kilpailunvastaisten sopimustensa sisällön maailmanlaajuisesti, niiden suunniteltu toiminta Euroopan sisämarkkinoilla mukaan luettuna. Ei voida vakavissaan väittää, että komissio ei saisi ottaa tämänkaltaista todistetta asiakirja-aineistoon. Sitä ei voida loogisesti estää etsimästä tällaista todistetta yllätystarkastuksen yhteydessä ainakin oletettavasti kartelliin kuuluviin tuotteisiin liittyviä Euroopan ulkopuolisia hankkeita koskevien kaupallisten asiakirjojen joukosta. Valittajien oikeudenkäyntiedustaja myönsi tämän istunnossa tiedusteltuani asiaa.

30 — Ks. tältä osin asetuksen N:o 1/2003 johdanto-osan 24 perustelukappale ja 4 artikla; lisäksi tuomio National Panasonic v. komissio (EU:C:1980:169, 20 kohta); tuomio AM & S v. komissio (155/79, EU:C:1982:157, 15 kohta); tuomio Hoechst v. komissio (46/87 ja 227/88, EU:C:1989:337, 25 kohta); tuomio Dow Benelux v. komissio (85/87, EU:C:1989:379, 36 kohta); tuomio Dow Chemical Ibérica ym. v. komissio (97/87–99/87, EU:C:1989:380, 22 kohta) ja tuomio Roquette Frères (C-94/00, EU:C:2002:603, 42 kohta).

67. Se, että komissio käsiteltävässä asiassa etsi myös mainittuja todisteita maailmanlaajuisesta markkinoiden jakamisesta oletetun kartellin yhteydessä, on muuten otettu täysin huomioon tarkastuspäätöksen perusteluissa, joissa puhutaan epäilystä, joka koskee kartellin ”asiakkaiden jakamista” oletettuihin ”todennäköisesti maailmanlaajuisiin” kilpailunvastaisiin sopimuksiin tai menettelytapoihin osallistuvien välillä sähkökaapelimarkkinoilla. Lisäksi tarkastuspäätöksen johdanto-osasta kävi ilmi, että komissio aikoi tarkistaa ”kaikki oletettuja sopimuksia ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja koskevat tosiseikat ja asiayhteyden, jossa ne on toteutettu”.

68. Tätä taustaa vasten Nexansin ja Nexans Francen väite, jonka mukaan unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt vaatia yksityiskohtaisempia perusteluja tarkastuspäätöksessä, vaikuttaa minusta käsiteltävän asian olosuhteet kokonaisvaltaisesti arvioiden erityisen virheelliseltä.

69. Toisin kuin valittajat katsovat, myöskään kansainvälisen oikeuden näkökulmasta mikään ei estä tämäntyyppisiä tutkimuksia.[31] Erityisesti on todettava, että ei voida puhua alueperiaatteen loukkauksesta. Komission tutkimat toimitilat ja sen tarkastamat kaupalliset asiakirjat olivat nimittäin unionin alueella.

70. Alueperiaatteen mukaan komission on rajoituttava tutkimaan yksinomaan sellaista toimintaa, joka odotettavissa olevien vaikutustensa perusteella on omiaan vaikuttamaan sisämarkkinoilla käytävään kilpailuun.[32] Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että sen olisi tarkastuksissaan rajoituttava ainoastaan kaupallisiin asiakirjoihin, jotka koskevat kartelliin osallistujien hankkeita Euroopan unionissa tai Euroopan talousalueella.

71. Kuten edellä jo mainitsin, päätelmiä kilpailunvastaisista käytännöistä, jotka mahdollisesti vaikuttavat haitallisesti sisämarkkinoilla käytävään kilpailuun, voidaan hyvinkin tehdä myös sellaisista kaupallisista asiakirjoista, jotka koskevat paikallisia hankkeita kolmansissa valtioissa, esimerkiksi silloin, kun näistä asiakirjoista saadaan tietoa maailmanlaajuisesti toimivan kartellin toimintatavasta tai kun kyseisillä hankkeilla voi unionin sisäisiin toimiin sekoittumisen perusteella puolestaan olla vaikutuksia sisämarkkinoihin. Tämä yhteys sisämarkkinoihin on kansainvälisen oikeuden näkökulmasta riittävä perustelemaan esitutkimuksen yhteydessä toteutettavat komission tutkintatoimet kyseessä olevien kaupallisten asiakirjojen osalta.

72. Unionin yleinen tuomioistuin on näin ollen todennut aivan perustellusti, että mikään ei estä sitä, että komissio tutkii Euroopan ulkopuolisia markkinoita koskevia asiakirjoja ”paljastaakseen menettelytapoja, jotka ovat omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja joiden tarkoituksena on estää, rajoittaa tai vääristää kilpailua yhteismarkkinoilla tai joista seuraa, että kilpailu estyy, rajoittuu tai vääristyy [sisämarkkinoilla]”.[33]

c) Välipäätelmä

73. Kaiken kaikkiaan ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa on näin ollen perusteeton.

31 — Vaikka valittajat tarkastelevat kansainväliseen oikeuteen liittyviä näkökohtia ainoastaan ensimmäisen valitusperusteen toisessa osassa, pidän tarkoituksenmukaisempana sitä, että käsittelen tätä koskevia väitteitä jo tässä ensimmäisen valitusperusteen ensimmäisessä osassa.

32 — Ks. tästä asiasta perustavanlaatuisesti sellua koskeva tuomio (tuomio Ahlström Osakeyhtiö ym. v. komissio, 89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 ja 125/85–129/85, EU:C:1988:447, 15–17 kohta).

33 — Valituksenalaisen tuomion 99 kohdan viimeinen virke.

2. Tarkastuspäätöksen lähtökohtana olevien epäilyjen tuomioistuinvalvonta (ensimmäisen valitusperusteen toinen osa)

74. Ensimmäisen valitusperusteen toisessa osassa Nexans ja Nexans France väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin rikkoi unionin oikeutta, kun se jätti arvioimatta, oliko komission tiedossa järkeviä syitä epäillä kilpailusääntöjen rikkomista.

a) Tutkittavaksi ottaminen

75. Ensiksi on käsiteltävä sitä, voidaanko ensimmäisen valitusperusteen toisessa osassa esitetty väite ylipäänsä ottaa tutkittavaksi. On tarkasteltava sitä, ovatko valittajat esittäessään unionin tuomioistuimessa kritiikkiä tarkastuspäätöksen tuomioistuinvalvonnan intensiteetistä valinneet aivan uuden, ensimmäisessä oikeusasteessa esittämättömän lähtökohdan oikeudenloukkausta koskevalle olettamalle. Jos asianlaita on näin, ensimmäisen valitusperusteen tämä osa on jätettävä viran puolesta tutkimatta, vaikka kukaan asianosaisista ei olekaan käsitellyt tätä näkökohtaa unionin tuomioistuimessa käytävässä oikeudenkäynnissä. [34]

76. Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä nimittäin ilmenee, että jos asianosaisella olisi oikeus esittää ensi kertaa vasta unionin tuomioistuimessa peruste, johon se olisi voinut vedota unionin yleisessä tuomioistuimessa mutta johon se ei ole vedonnut, asianosaisella olisi oikeus laajentaa unionin tuomioistuimessa kannettaan unionin yleisessä tuomioistuimessa käsiteltyyn asiaan nähden. Unionin tuomioistuin on näin ollen valitusasioissa toimivaltainen tutkimaan lähtökohtaisesti ainoastaan arvioinnit, jotka unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt sille esitetyistä perusteista. [35]

77. Johdonmukaisesti myös unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 127 artiklan 1 kohdassa luettuna yhdessä 190 artiklan 1 kohdan kanssa määrätään, että asian käsittelyn kuluessa ei saa vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu asian käsittelyn aikana ilmenneisiin oikeudellisiin seikkoihin tai tosiseikkoihin.

78. Ensimmäisessä oikeusasteessa Nexans ja Nexans France käsittelivät tutkimuksen kohteen maantieteellisen ulottuvuuden problematiikkaa ainoastaan tarkastuspäätöksen perustelujen näkökulmasta, siis komission *muotovirheen* osalta. [36] Ne kritisoivat lähinnä sitä, että komission viittaus oletetun kilpailusääntöjen rikkomisen ”todennäköiseen maailmanlaajuisuuteen” on liian epämääräinen eikä salli tarkastusten täsmällisen laajuuden ja niiden yhteistyövelvoitteen tarkan laajuuden hahmottamista. [37] Ne katsovat lisäksi, että tarkastuspäätökseen ei sisälly konkreettisia tietoja siitä, miltä markkinoilta ja millä tavoin mahdolliset Euroopan ulkopuoliset kilpailunvastaiset sopimukset ja käytännöt ovat voineet vaikuttaa sisämarkkinoihin. [38]

79. Nexansin ja Nexans Francen unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämissä väitteissä ei sitä vastoin *aineellisessa mielessä* miltään osin kyseenalaisteta sitä, että on olemassa riittävät todisteet epäilylle todennäköisesti maailmanlaajuisesta kilpailusääntöjen rikkomisesta. Myöskään vastatakseen unionin tuomioistuimen esittämään nimenomaiseen kirjalliseen kysymykseen ne eivät kyenneet osoittamaan, että ne olisivat esittäneet ensimmäisessä oikeusasteessa tällaisen väitteen. Sen sijaan niiden oikeudenkäyntiedustajan oli istunnossa pakko myöntää, että Nexans ja Nexans France eivät ole nimenomaisesti esittäneet tällaista väitettä ensimmäisen oikeusasteen oikeudenkäynnissä.

34 — Käsiteltävässä asiassa komissio esitti vasta unionin tuomioistuimessa pidetyssä istunnossa, että ensimmäisen valitusperusteen toinen osa on jätettävä tutkimatta.

35 — Tuomio Dansk Rørindustri ym. v. komissio (C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ja C-213/02 P, EU:C:2005:408, 165 kohta); tuomio Alliance One International ja Standard Commercial Tobacco v. komissio (C-628/10 P ja C-14/11 P, EU:C:2012:479, 111 kohta) ja tuomio Groupe Gascogne v. komissio (C-58/12 P, EU:C:2013:770, 35 kohta).

36 — Ks. kannekirjelmän 3.2.3 osa (37–40 kohta), jonka otsikkona on ”Overly broad geographic scope”.

37 — Kannekirjelmän 39 ja 40 kohta.

38 — Kannekirjelmän 37 ja 38 kohta.

80. En pidä kovin vakuuttavana valittajien suullisesti esittämää argumenttia, jonka mukaan niiden unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämiin seikkoihin sisältyi kuitenkin *implisiittisesti* väite, että komissiolta saattoi puuttua riittävät todisteet epäilylle maailmanlaajuisesta kilpailusääntöjen rikkomisesta. On hyvin epätodennäköistä, että pitkälle erikoistuneet asianajajat, jotka edustavat Nexansia ja Nexans Francea esillä olevassa oikeudenkäynnissä, olisivat kätkeneet aineellisoikeudellisen väitteen tarkastuspäätöksen sisällöllisestä oikeellisuudesta sen muodollista laillisuutta koskevien seikkojen keskelle sen sijaan että olisivat esittäneet sen *eksplisiittisesti*.[39] Tämä pätee sitä suuremmalla syyllä, koska Nexans ja Nexans France toisessa yhteydessä eli tarkastuspäätöksen aineellisen ulottuvuuden osalta nimenomaisesti nojautuivat juuri tällaiseen aineellisoikeudelliseen väitteeseen.[40]

81. Tämän perusteella on katsottava, että ensimmäisen valitusperusteen toiseen osaan sisältyy uusi peruste. Tämä peruste ei perustu vasta asian käsittelyn aikana ilmenneisiin oikeudellisiin seikkoihin tai tosiseikkoihin, eikä sitä voida myöskään pitää pelkkänä ensimmäisessä oikeusasteessa esitettyjen argumenttien kehittelynä. Pikemminkin kyseessä on kanteen laajentaminen unionin yleisessä tuomioistuimessa käsiteltyyn asiaan nähden, minkä vuoksi sitä ei voida ottaa tutkittavaksi.

b) Asiakysymys

82. Ainoastaan toissijaisesti tarkastelen seuraavassa lyhyesti sitä, voidaanko ensimmäisen valitusperusteen toinen osa hyväksyä.

83. Väitteessään Nexans ja Nexans France kritisoivat sitä, että unionin yleinen tuomioistuin ei tutkinut, oliko komission tiedossa järkeviä syitä epäilylle maailmanlaajuisesta kilpailusääntöjen rikkomisesta.

84. Tämä väite on hylättävä.

85. Epäilemättä jokainen tarkastuspäätös on jälkikäteen tuomioistuinvalvonnan alainen siltä osin, oliko komissiolla riittävät todisteet tukemaan alustavaa epäilyä vakavasta kilpailusääntöjen rikkomisesta ja siten perustelemaan tällä tavoin sen tarkastuspäätöksessä määrätyt tutkintatoimet.[41] Tällainen jälkikäteen toteutettava tuomioistuinvalvonta riittää periaatteessa varmistamaan asianmukaisella tavalla asianomaisten yritysten perusoikeuksien suojan.[42]

86. Tämän jälkikäteisvalvonnan luonteen mukaista on, että komission on ainoastaan oikeudenkäynnissä toimivaltaisissa tuomioistuimissa eikä esimerkiksi jo tätä ennen tarkastuspäätöksensä perusteluissa[43] esitettävä konkreettisesti, minkä tietojen perusteella se piti perusteltuna tarkastaa asianomaisen yrityksen tilat.[44]

39 — Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, jonka mukaan unionin toimien tuomioistuinvalvonnassa on erotettava toisistaan muodollinen ja aineellinen laillisuus, ks. tuomio komissio v. Sytraval ja Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67 kohta); tuomio Bertelsmann ja Sony Corporation of America v. Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392, 181 kohta) ja tuomio Gascogne Sack Deutschland v. komissio (C-40/12 P, EU:C:2013:768, 46 kohta).

40 — Ks. tältä osin valituksenalaisen tuomion 60–94 kohta.

41 — Tuomio Roquette Frères (C-94/00, EU:C:2002:603, 49 ja 50 kohta) sekä implisiittisesti tuomio Dow Chemical Ibérica ym. v. komissio (97/87–99/87, EU:C:1989:380, 52 kohta).

42 — Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 7.6.2007, Smirnov v. Venäjä (valitus 71362/01, Recueil des arrêts et décisions 2007-VII, 45 kohta) sekä tuomio 15.2.2011, Harju v. Suomi (valitus 56716/09, 40 ja 44 kohta) ja Heino v. Suomi (valitus 56720/09, 45 kohta).

43 — Ks. tältä osin myös tuomio Dalmine v. komissio (C-407/04 P, EU:C:2007:53, 60 kohta), jossa unionin tuomioistuin myöntää vaarana olevan, että asianomaiset yritykset voisivat salata todistusaineistoa, jos ne saisivat jo tutkimuksen ensimmäisessä vaiheessa tietoonsa, mitä tietoja komissiolla tuolloin on.

44 — Vastaavasti tuomio Hoechst v. komissio (46/87 ja 227/88, EU:C:1989:337, 41 kohta); tuomio Dow Benelux v. komissio (85/87, EU:C:1989:379, 9 ja 15 kohta); tuomio Dow Chemical Ibérica ym. v. komissio (97/87–99/87, EU:C:1989:380, 45 ja 51 kohta) ja tuomio Roquette Frères (C-94/00, EU:C:2002:603, 60–62 kohta).

87. Lisäksi kilpailuasioita koskeva oikeudenkäynti unionin tuomioistuimissa perustuu käsittelyperiaatteeseen.[45] Koska Nexans ja Nexans France eivät ensimmäisessä oikeusasteessa asettaneet kyseenalaiseksi sitä, että komissiolla oli järkeviä syitä alkuperäiselle epäilylle maailmanlaajuisesta kilpailusääntöjen rikkomisesta,[46] unionin yleisellä tuomioistuimella ei ollut syytä tarkastella tätä problematiikkaa. Unionin yleisen tuomioistuimen ei kuitenkaan tarvinnut ottaa Nexansin ja Nexans Francen erittäin epämääräistä viittausta yksittäisten Euroopan ulkopuolisten sähkökaapelihankkeiden täysin paikalliseen luonteeseen lähtökohdaksi, jonka perusteella kyseenalaistaa riittävien todisteiden olemassaolo ja alkaa omasta aloitteestaan selvittää oletetun kartellin luonnetta maailmanlaajuisena rikkomisena.

88. Toisin kuin valittajat katsovat, tätä näkemystä ei muuta myöskään se, että yllätystarkastusten yhteydessä toteutetaan vakavia yritysten tiloihin kohdistuvia toimia ja siten puututaan niiden perusoikeuksilla suojattuun toimintapiiriin. Nexansia ja Nexans Francea nimittäin edustivat pitkälle erikoistuneet asianajajat, joiden voidaan odottaa esittäneen unionin yleisessä tuomioistuimessa kaikki tarvittavat väitteet. Tässä tilanteessa tuomarilla voi olla velvollisuus tutkia viran puolesta todisteet korkeintaan silloin, jos hän ratkaisee asiaan joko ilman vastapuolen kuulemista[47] tai jos painavat seikat puoltavat sitä, että yllätystarkastus tehdään tai tehtiin lainvastaisella tavalla. Käsiteltävässä asiassa ei ollut kyse kummastakaan tapauksesta.

89. Lopuksi todettakoon, että unionin tuomioistuimessa käytävässä oikeudenkäynnissä on viime kädessä vahvistettu sellaisten syiden olemassaolo, joilla komission oli mahdollista järkevästi perustella alkuperäinen epäily maailmanlaajuisesta kilpailusääntöjen rikkomisesta. Kuten komissio on nimittäin esittänyt vastineessaan kiistattomasti ja osoittanut sitaatein, sillä oli tarkastuspäätöksen tekoajankohtana käytössään sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä koskevia yhden hakijan suullisia ilmoituksia, joista ilmeni konkreettisia tietoja maailmanlaajuisesti toimivasta kartellista, jonka jäsenet muun muassa jakoivat markkinat ja rajoittivat toimintansa omiin kotimarkkinoihinsa.[48] Lisäksi komission oli mahdollista nojautua uudempiin konkreettisiin kokemuksiinsa muiden kartellien toiminnasta, johon osittain samat yritykset olivat osallistuneet.

90. Tässä tilanteessa komissiolla oli oikeus yllätystarkastuksissaan etsiä todistusaineistoa tällaisen maailmanlaajuisen kartellin olemassaolosta ja toimintatavasta.[49]

c) Välipäätelmä

91. Kaiken kaikkiaan ensimmäisen valitusperusteen toinen osa on siis jätettävä tutkimatta tai se on ainakin hylättävä perusteettomana. Näin ollen ensimmäisellä valitusperusteella kokonaisuudessaan ei ole menestymisen mahdollisuuksia.

45 — Erityisesti käsittelyperiaatteesta tarkastuspäätösten osalta ks. tuomio Dow Chemical Ibérica ym. v. komissio (97/87–99/87, EU:C:1989:380, 52 kohta); tästä periaatteesta yleisesti kilpailuoikeudessa ks. tuomio Chalkor v. komissio (C-386/10 P, EU:C:2011:815, 64 ja 65 kohta) ja tuomio Otis ym. (C-199/11, EU:C:2012:684, 61 kohdan ensimmäinen virke) sekä ratkaisuehdotus Alliance One International ja Standard Commercial Tobacco v. komissio (C-628/10 P ja C-14/11 P, EU:C:2012:11, 99 kohta) ja ratkaisuehdotus Schindler Holding ym. v. komissio (C-501/11 P, EU:C:2013:248, 47 kohta).

46 — Ks. edellä tämän ratkaisuehdotuksen 78 ja 79 kohta.

47 — Näin on yleensä asianlaita silloin, kun kansallisen tuomioistuimen tehtävänä ennen yllätystarkastusta on hyväksyä pakkokeinojen soveltaminen turvaamistoimenpiteenä (asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 7 ja 8 kohta).

48 — Nämä sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä koskevat hakijan ilmoitukset olivat jo riidanalaisen tarkastelun kohteena ensimmäisen oikeusasteen oikeudenkäynnissä unionin yleisessä tuomioistuimessa.

49 — Tarkastelin kansainvälistä oikeutta koskevia valittajien argumentteja ensimmäisen valitusperusteen toisen osan yhteydessä jo edellä tämän ratkaisuehdotuksen 69–72 kohdassa.

B *Toinen valitusperuste: unionin yleisen tuomioistuimen päätös oikeudenkäyntikuluista*

92. Toisessa valitusperusteessa, joka kohdistuu valituksenalaisen tuomion 138 ja 139 kohtaan, valittajat lopuksi katsovat, että unionin yleisen tuomioistuimen päätös ensimmäisen oikeusasteen oikeudenkäyntikuluista on ”ilmeisen kohtuuton”.

93. Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan toisen kohdan mukaan muutosta ei voida hakea yksinomaan unionin yleisen tuomioistuimen päätökseen oikeudenkäyntikuluista. Tätä määräystä tulkitaan vakiintuneessa oikeuskäytännössä laajasti. Siten tämä määräys koskee myös tapauksia, joissa valittaja ei hae muutosta ainoastaan oikeudenkäyntikuluista tehtyyn päätökseen vaan ensimmäisessä oikeusasteessa tehtyyn päätökseen myös muiden näkökohtien osalta mutta joissa viime kädessä ei hyväksytä mitään valittajan valitusperusteista. [50]

94. Näin on asianlaita käsiteltävässä asiassa. Koska valittajien väitteet eivät edellä todetun perusteella [51] voi menestyä, sitä, että ne riitauttavat unionin yleisen tuomioistuimen päätöksen oikeudenkäyntikuluista, ei tarvitse tutkia sen enempää.

95. Täydentävänä tietona mainitsen kuitenkin, että unionin yleisellä tuomioistuimella on työjärjestyksensä 87 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla oikeudenkäyntikuluratkaisussaan laaja harkintavalta, jota se ei ole ylittänyt käsiteltävässä asiassa. Nexans ja Nexans France riitauttivat ensimmäisessä oikeusasteessa kolme erillistä komission toimea lukuisten oikeudellisten näkökohtien perusteella. Ainoastaan yhden toimen – tarkastuspäätöksen – osalta niiden kanne hyväksyttiin osittain. Tässä tilanteessa minusta on täysin asianmukaista, että unionin yleinen tuomioistuin velvoitti Nexansin ja Nexans Francen vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan puolet komission oikeudenkäyntikuluista.

96. Siten toinen valitusperuste on jätettävä tutkimatta tai se on ainakin hylättävä perusteettomana.

## VI Oikeudenkäyntikulut

97. Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaan unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista, jos se hylkää valituksen.

98. Työjärjestyksen 138 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 184 artiklan 1 kohdan nojalla asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Jos hävinneitä asianosaisia on useita, unionin tuomioistuin ratkaisee, miten kulut on jaettava näiden asianosaisten kesken. Koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista ja koska valittajat ovat hävinneet asian, valittajat on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Niiden on vastattava näistä oikeudenkäyntikuluista yhteisvastuullisesti, koska ne ovat tehneet valituksen yhdessä. [52]

50 — Ks. määräys Roujanski v. neuvosto (C-253/94 P, EU:C:1995:4, 12–14 kohta) sekä tuomio Henrichs v. komissio (C-396/93 P, EU:C:1995:280, 65 ja 66 kohta); tuomio komissio ja Ranska v. TF1 (C-302/99 P ja C-308/99 P, EU:C:2001:408, 31 kohta); tuomio Tralli v. EKP (C-301/02 P, EU:C:2005:306, 88 kohta) ja tuomio Gualteri v. komissio (C-485/08 P, EU:C:2010:188, 111 kohta).

51 — Ks. ensimmäisestä valitusperusteesta esittämäni seikat tämän ratkaisuehdotuksen 24–86 kohdassa.

52 — Tuomio Akzo Nobel Chemicals ja Akcros Chemicals v. komissio ym. (C-550/07 P, EU:C:2010:512, 123 kohta); vastaavasti tuomio D ja Ruotsi v. neuvosto (C-122/99 P ja C-125/99 P, EU:C:2001:304, 65 kohta); jälkimmäisessä asiassa D ja Ruotsin kuningaskunta olivat tehneet jopa kaksi erillistä valitusta, ja ne velvoitettiin siitä huolimatta korvaamaan oikeudenkäyntikulut yhteisvastuullisesti.

## VII Ratkaisuehdotus

99. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin ratkaisee asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) Valittajat velvoitetaan yhteisvastuullisesti korvaamaan oikeudenkäyntikulut.